

tais olli ja üsi ennam ei tahmud siuna mõina. Sealtap siis ka tulli, et aiwa päälistega piddi mõisa teggo ja mitto perretöödki tehtama, ja siiski jai paljo teggemata. Ullalisest melehaigusest ja surest murrest jai Liso mees, Mihkel nimmi, haigeks, ja — käs sedda olleks uskunud — ka ilma abbita, sest Liso korjas omma ašjad kollo ja läks omma wannemate juurde tagasi. Mihkli wannemad hallastasid omma waese poia peale, käs neid kül olli isse leiba lükkunud, agga ammu jo nuttis omma patto. Kolme ku pärast sai Mihkel jälle terveks, agga süddames olli vallo, et naene haiguse aial tedda olli mahhajätnud ja pealegi waesekste teinud : jubba teisel Jani pával pärast sedda kui olli naest wötnud, sai temma perrest lahti. Iffa tössi on :

Hea naene maia lük, tigge naene põrgo tuf!

Liso sú läbbi orjad ollid perrest árralainud, jáiwad perre tööd ja mõisa tes páwad teggemata, lomad tallitamata ; seistav eßsite suur warra kahhanes ja wiimaks hopis árralöppes. Õnneküs veel ollid Mihkli wannemad kõto ees omma warra nore perre rahva warrandusfest árralahhutanud, muidu nüüd olleksid nemadki omma norema lastega ferjajaks jáinud, kuid a parrafo mitmele sündinud, käs annud perret laste kätte, ja lapsed raijanud kõik warra, et wannemad sanud maantele.

Teisel suggisel juhtus farro Paio perre liggidale

ja hakkas ühkest jõute hárjast finni. Jürg olli wannemate ja föige perre rahvaga toa liggidal, wáljal leikamas, ja fargas kohhe wamlaga ja firbiga farro wästo, agga Leno joofsis koo ja tõi firwest ja hanga. Olli ta parrajaste taggasí tulnud, jubba farro hakkas Jürist finni ja wiškas tedda mahha ja ennese alla. Eks nüüd olnud otsa karta? Agga Leno pistab hangoga farro otse läbbi süddame ja Jürg peasis surma ja fa farro füsist, et kül hopis werrine ja mitmest kohhast fistud. Polnud temma veel wigaseks sanud, ja sutis ifka omma jalla peal koo miina. Ruttuoste põras Leno wanna perrenaest aitma, käs olli árraehmatanud ja árraminnestanud. Ruttuoste tõi temma külma wet ja aitas perrenaest jalle hing ja tallotas tedda koo, fuhhu wannamees jo olli poia járrele tötnud. Küllast joudsid ka rahwas kollo ; need pannid Leno wahwust immeküs ja tiitsid tedda, agga wannamees ja perrenaene tännasid Jummalat ja Lenut.

Jürg piddi kahheks náddalaks mahha heitma, funni hawad ja rambind fehha ollid jalle parranenud. Agga kui temma raskesti olli haigeks jáinud ja mõnneküs páwaks fa jamjis, siis tullid õed ja nende mehhed forrastiño walwama. Rahhe náddalaga siiski lahtus raskem haigus jalle, ja Jürg olli terwe kui ennegi, et kül rammo polest alles pissut nõrk.

Külla rahwa abbiga ollid Ado waimehhed farro